

Súd: Okresný súd Bratislava I
Spisová značka: 15Csp/5/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1117200886
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 09. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Martin Jenis
ECLI: ECLI:SK:OSBA1:2018:1117200886.7

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Bratislava I v konaní pred sudcom Mgr. Martinom Jenisom v sporovej veci žalobcov: X/ G.. P. I., A.. XX.XX.XXXX, W. Č. XX, XXX XX Bratislava, X/ P.. B. I., A.. XX.XX.XXXX, S. W.: Č. XX, XXX XX Bratislava Y. X/ P. X..H..E., G.: XX XXX XXX, X. X. T. XX, XXX XX Bratislava, všetci právne zastúpení: JUDr. Peter Dráč, advokát so sídlom Račianska 96, 831 02 Bratislava, proti žalovanému: Československá obchodná banka, a. s., IČO: 36 854 140, so sídlom Žižkova 11, Bratislava 811 02, o určenie premlčania pohľadávky

rozhodol:

- I. Súd žalobu zamietá.
- II. Žalovaný má nárok na voči žalobcom v I až III. rade na náhradu trov konania v pomere 100%.

odôvodnenie:

. Žalobou doručenu súdu dňa 18.1.2017 sa pôvodne len žalobca 1/ aj s poukazom na uznesenie Okresného súdu Bratislava I, č.k. 10Csp/46/2016-239 zo dňa 19.12.2016, domáhal vyhlásenia rozsudku, ktorým súd určí za prvé, že pohľadávka žalovaného zo zmluvy o úvere II vo výške 323.051,21 eur, ktorá pozostáva z úrokov vo výške 259.023 eur a úrokov z omeškania vo výške 64.003,71 eur a poplatkov vo výške 24,50 eur je premlčané a za druhé, že premlčané aj prípadné navýšenie pohľadávky žalovaného zo Zmluvy o úvere II.

2. Žalobca tvrdí, že žalovaný v oznámení o začatí výkonu záložného práva zo dňa 23.9.2016 výšku jeho pohľadávky zo Zmluvy o Úvere II (pozn. ide o zmluvu o účelovom úvere zo 15Csp/5/2017

2

dňa 24.11.2006, č. 1424/06/8709 uzatvorenej medzi žalobcom 3/ a žalovaným, v texte označovaná len ako „Zmluva o úvere II“) neuviedol, až následne ju vyčíslil na 323.051,21 eur, ktorá pozostáva z úrokov vo výške 259.023 eur, úrokov z omeškania vo výške 64.003,71 eur a poplatkov 24,50 eur. Žalobca dňa 19.10.2016 žalovanému zaslal žiadosť o zastavenie výkonu záložného práva, v ktorej namietol premlčanie prípadnej pohľadávky žalovaného zo Zmluvy o úvere II. Za rozhodujúcu skutočnosť označil skutočnosť, že listom žalovaného zo dňa 7.10.2011, doručeným žalobcovi 3/ dňa 12.10.2011 vyhlásil splatnosť peňažného záväzku zo Zmluvy o úvere II a vyzval ho na splatenie dlhu. Preto je toho názoru, že od 12.10.2011 začala plynúť premlčacia lehota. Žalobca argumentoval tým, že aj záložné právo ako právo majetkovej povahy podlieha premlčaniu, pričom poukázal aj na nález Ústavného súdu Slovenskej republiky zo dňa 8.12.2011, sp. zn. II. ÚS 250/2011.

3. K žalobe priložil listiny:

- výpis z obchodného registra žalovaného,
- uznesenie Okresného súdu Bratislava I zo dňa 19.12.2016, sp. zn. 10Csp/46/2016-239,
- list žalovaného zo dňa 23.9.2016 - začatie výkonu záložného práva,
- stanovisko žalovaného k návrhu na riadenie neodkladného opatrenia vo veci Okresného súdu Bratislava I, sp. zn. 10Csp/35/2016,

- List žalobcu 3/ zo na 19.10.2016,
- Vyhlásenie splatnosti peňažného záväzku dňa 7.10.2011,
- 4. Žalobca následne dňa 3.10.2017 doložil k žalobe doposiaľ ďalšie listiny a to:
 - zmluvu o úvere II a jej dodatky č. 1 až 6,
 - zmluvu o zriadení záložného práva k nehnuteľnostiam č. 14274/06/8709 zo dňa 24.11.2006,
 - návrh na vklad záložného práva zo dňa 27.11.2006,
 - rozsudok Krajského súdu v Prešove, sp. zn. 6Co/108/2011,
 - rozsudok Najvyššieho súdu Českej republiky, sp. zn. 21Cdo/2185/2009,

v tomto podaní tiež argumentoval, že výkon záložného práva cestou dobrovoľnej dražby predstavuje závažný zásah do práva vlastníť majetok podľa § čl. 20 Ústavy ako aj do práva na obydlie podľa čl. 19 Ústavy Slovenskej republiky. Žalobca tvrdí, že záložca je takto počas celého výkonu záložného práva vystavený jedine konaniu a rozhodovaniu záložného veriteľa bez ingerencie súdnej moci, pričom záujmy záložcu a záložného veriteľa sú značne odlišné, keď jediným záujmom veriteľa je rýchle speňaženie majetku záložcu za účelom upokojenia pohľadávky. V podaní žalobca 1/ poukázal na to, že on sám nie je dlžníkom zo Zmluvy úvere II, ale žalobca 1/ je iba záložným veriteľom.

5. Žalovaný sa k žalobe vyjadril tak, že túto navrhol ako nedôvodnú zamietnuť. Žalovaný zopakoval tvrdenia o existencii záväzkovo právneho vzťahu zabezpečeným záložným právom medzi žalovaným a žalobcami. K plneniu záväzkov uviedol, že po zosplatnení úveru bolo dlžníkovi umožnené splácať poskytnutý úver predajom bytov a nebytových priestorov. Dlžník (žalobca 3/) za účelom splatenia dlhu spolupracoval s realitnými kancelármi, pričom výťažok z predaja nehnuteľností poukazoval na účet žalovaného. Dlžník za obdobie od vyhlásenia splatnosti úveru predajom bytov a nebytových priestorov v priebehu rokov 2012 až 2016 (20.1.2012, 23.1.2012, 19.8.2012, 20.7.2012, 10.8.2012, 5.9.2012, 26.10.2012, 1.7.2013, 30.7.2013, 29.10.2013, 22.11.2013, 18.4.2016) splatil istinu 1.920.981,33 eur. Žalovaný má zato, že týmto svojim konaním dlžník jednoznačne svoj dlh uznáva s poukazom na § 407 ods. 3 Obchodného zákonníka. Dlžník po splatení istiny dňom 18.4.2016 prestal uhrádzať svoje záväzky, ktoré žalovaný vyčíslil na 770.755,90 eur. Žalovaný poukázal na rozhodnutia Najvyššieho súdu 15Csp/5/2017

3

Slovenskej republiky zo dňa 18.8.2011, sp. zn. 2Obdo36/2010 a Krajského súdu v Bratislave zo dňa 1.6.2016, sp. zn. 1Cob/64/2015 s tým, že je toho názoru, že žalobca svojim plnením deklaroval platnosť a záväznosť svojho peňažného záväzku a vzhľadom posledné čiastkové plnenie na zostatok istiny dňom 18.4.2016 má za to, že premlčacia doba úrokov a úrokov z omeškania uplynie až dňa 18.4.2020. Žalovaný poukázal aj na to, že v Okresný súd Bratislava II rozsudkom zo dňa 6.11.2017, č. k. 42Cb/99/2017-59 zaviazal žalobcu 3/ zaplatiť žalovanému sumu 295.406,02 eur predstavujúcu úroky a úroky z omeškania z obdobia od 26.10.2012 do 18.4.2016, ako aj povinnosť nahradiť trovy konania. Predmetný rozsudok nadobudol právoplatnosť 12.1.2018 a vykonateľnosť 15.1.2018. Žalovaný v súvislosti s nálezom Ústavného súdu Slovenskej republiky zo dňa 8.12.2011, sp. zn. II. ÚS 250/2011-30 poukazuje na to, že žalobca (v čase podania vyjadrenia v konaní vystupoval ako žalobca len žalobca 1/) je záložca uvedený nález konštatuje okrem iného to, že ak záložca a obligačný dlžník sú rozdielne osoby, námietku premlčania pohľadávky môže účinne vzniesť len obligačný dlžník (avšak nie záložca) a v spojení s § 100 ods. 2 Občianskeho zákonníka platí, že námietku premlčania práva domáhať sa uspokojenia zo zálohu môže len záložca (nie však obligačný dlžník zabezpečenej pohľadávky). Žalovaný namietal aktívnu vecnú legitimitáciu žalobcu (v tom čase len žalobcu 1/), samotú skutočnosť, že nároky žalovaného by boli premlčané a tiež absenciu naliehavého právneho záujmu z dôvodu, že prípadné určenie premlčania pohľadávky nemôže vyriešiť spornosť medzi záložcom a záložným veriteľom bez iniciovania ďalšieho súdneho sporu.

6. Žalovaný k vyjadreniu priložil:

- zmluvu o úvere s dodatkami
- zmluva o zriadení záložného práva k nehnuteľnostiam,
- vyhlásenie splatnosti s výzvou na zaplatenie dlžnej sumy zo dňa 7.10.2011,
- výpis priebehu referenčnej sadzby EURIBOR,
- výpis z účtu v časti istiny splátok,
- list dlžníka zo dňa 14.10.2011, 2.12.2011, 2.2.2012
- žiadosť dlžníka o úhradu záväzku zo dňa 27.6.2013
- kúpne zmluvy medzi dlžníkom a tretími osobami, výpisy listu vlastníctva,
- mailová komunikácia dlžníka so žalovaným.
- rozsudok Okresného súdu Bratislava II zo dňa 6.11.2017, sp. zn. 42Cb/99/2017-59.

7. Následnými písomnými podaniami žalobca poukázal na konanie vedené na Okresnom súde Bratislava V dňa 11.9.2017, sp. zn. 1CbZm 46/17, ktorého predmetom je žaloba na plnenie zo zmenky, na ktorej je žalobca 1/ označený ako ručiteľ, v ktorom bol voči žalobcom vydaný platobný rozkaz. Žalobca navrhol pristúpenie subjektov na strane žalobcu - žalobcov 2/ a 3/, ktorému súd uznesením zo dňa 17.4.2018 vyhovel, rozporoval samotnú výšku pohľadávky žalovaného, ako aj výšku uplatnených sankčných nárokov. Namietal, že žalovaný v konaní okresného súdu Bratislava II neuviedol, že žalobcovia namietali premlčanie pohľadávky a podaním zo dňa 20.7.2018 navrhli úpravu (rozšírenie) petitu o určenie premlčania práv zo záložnej zmluvy zo dňa 24.11.2004 č. 1427/06/8709, ktorú súd uznesením zo dňa 15.8.2018 nepripustil.

8. Žalobca k podaniam priložil nasledovné listiny:

- žalobný návrh, platobný rozkaz a odpor proti platobnému rozkazu vo veci Okresného súdu Bratislava V, sp. zn. 1CbZm/46/2017,
- výpisy z účtu žalobcu 3/,
- návrh na zrušenie rozsudku pre zmeškanie vydaného v konaní Okresného súdu Bratislava II, sp. zn. 42Cb/99/2017-99, 15Csp/5/2017

4

- žaloby návrh v konaní Okresného súdu Bratislava II vedenom pod sp. zn. 42Cb/99/2017.
- uznesenie o zamietnutí návrhu na zrušenie rozsudku pre zmeškanie a odvolanie žalobcu 3/ v konaní Okresného súdu Bratislava II.

9. Žalovaný v písomných podaniach poukázal najmä na právoplatný rozsudok vo veci Okresného súdu Bratislava II. Je toho názoru, že uvedené konanie tvorí prekážku veci rozhodnutej vo vzťahu k prejedávanej veci a súd by mal konanie zastaviť. Ďalej reagoval na vyjadrenia žalobcov vo veci výšky úveru a jeho splácania v tom, že považuje argumentáciu žalobcu za neopodstatnenú z už (vyššie) uvedených dôvodov.

10. Žalovaný k ďalším vyjadreniam predložil listiny (okrem už súdu predložených):

- upovedomenie o začatí exekúcie zo dňa 4.4.2018, 339Ex/0047/18,
- zmluvu o kontokorentnom úvere č. 1009/05/8709 zo dňa 25.11.2005 spolu s dodatkami
- vyhlásenie záložného veriteľa o vzdaní sa záložného práva zo dňa 14.10.2009 a 23.7.20010
- časť výpisu z účtu č. 4002963669 a 4002943860,

11. Na prejednanie veci súd nariadil pojednávanie, na ktorom strany zotrvali na svojich tvrdeniach. Žalobca nad rámec písomných podaní uviedol, že dňa 17.9.2018 prebehli medzi stranami mimosúdne rokovania, kde žalobca 1/ žiadal prepočítať výšku príslušenstva z dôvodu, že dospel k záveru, že úvery priebežne splácali a dokonca preplatili, čo však skôr nevedel uviesť nakoľko mu odišli ekonómky a toto musel spočítať sám. Uviedol, že ustanovenie § 407 ods. 3 Obchodného zákonníku nemožno na prejednávanú aplikovať z dôvodu, že k plneniam došlo aj na základe dobrovoľných dražieb, teda nemožno tu hovoriť o dobrovoľnom plnení, ktoré by malo za následok uznanie celého záväzku. Žalovaný zotrval na tom, že pohľadávke nie je premlčaná, najmä s poukazom na rozsudok Okresného súdu Bratislava II má za to, že vo prejedávanej veci absentuje naliehavý právny záujem na požadovanom určení, ktoré nie je spôsobilé zmeniť právne postavenie žalobcov. K tvrdeniu žalobcu o splatení/preplatení úveru žalovaný uviedol, že potom nie je zrejmé premlčania akého dlhu sa vlastne domáhajú. Žalovaný navrhol žalobu ako nedôvodnú zamietnuť.

12. Súd vykonal dokazovanie oboznámením sa z predloženými listinnými dôkazmi, ktoré s poukazom na § 204 CSP nevykonal na pojednávaní.

13. Medzi stranami nebola sporná existencia záväzkovo právneho vzťahu zo Zmluvy o úvere II. Tiež nebolo sporné, že k splateniu istiny zo Zmluvy o Úvere II došlo najneskôr v roku 2016. Spornými medzi stranami zostalo len príslušenstvo tejto pohľadávky a otázka jej premlčania.

14. Z rozsudku Okresného súdu Bratislava II zo dňa 6.11.2017, č. k. 42Cb/99/2017-59, ktorý nadobudol právoplatnosť 12.1.2018 a vykonateľnosť 15.1.2018 súd zistil, že týmto bol žalobca 3/ zaviazaný zaplatiť žalovanému sumu 295.406,02 eur predstavujúcu úroky a úroky z omeškania z obdobia od 26.10.2012 do 18.4.2016, ako aj povinnosť nahradiť trovy konania.

15. Strany súdu predložili veľké množstvo listín na preukázanie existencie záväzkovo právneho vzťahu a toho ako a kedy mal byť tento záväzok uhrádzaný. Predmet konania je však primárne určenie premlčania príslušenstva pohľadávky

15Csp/5/2017

5

žalovaného zo zmluvy o úvere II a jeho prípadného navýšenia, ako to je uvedené v odseku I. Vzhľadom na predmet konania a medzi stranami nesporné tvrdenia s poukazom na nižšie uvedené odôvodnenie

výroku rozhodnutia súd nepovažuje za potrebné bližšie vyhodnocovať a uvádzať obsah jednotlivých listinných dôkazov predloženými stranami z dôvodu, že tieto pre rozhodnutie súdu neboli podstatné.

16. Podľa § 137 písm. c/ CSP, žalobou možno požadovať, aby sa rozhodlo najmä o určení, či tu právo je alebo nie je, ak je na tom naliehavý právny záujem; naliehavý právny záujem nie je potrebné preukazovať, ak vyplýva z osobitného predpisu.

17. Podľa § 137 písm. d/ CSP, žalobou možno požadovať určení právnej skutočnosti, ak to vyplýva z osobitného predpisu.

18. Podľa § 217 ods. 1 CSP, pre rozsudok je rozhodujúci stav v čase jeho vyhlásenia. Ustanovenia o sudcovskej koncentrácii konania tým nie sú dotknuté.

19. Podľa § 100 ods. 2 Občianskeho zákonníka, premlčujú sa všetky majetkové práva s výnimkou vlastníckeho práva. Tým nie je dotknuté ustanovenie § 105. Záložné práva sa nepremlčujú skôr, než zabezpečená pohľadávka.

20. Podľa § 110 ods. 1 Občianskeho zákonníka, ak bolo právo priznané právoplatným rozhodnutím súdu alebo iného orgánu, premlčuje sa za desať rokov odo dňa, keď sa malo podľa rozhodnutia plniť. Ak právo dlžník písomne uznal čo do dôvodu i výšky, premlčuje sa za desať rokov odo dňa, keď k uznaniu došlo; ak bola však v uznaní uvedená lehota na plnenie, plynie premlčacia doba od uplynutia tejto lehoty.

21. Podľa § 388 ods. 1 Obchodného zákonníka, premlčaním právo na plnenie povinnosti druhej strany nezaniká, nemôže ho však priznať alebo uznať súd, ak povinná osoba namietne premlčanie po uplynutí premlčacej doby.

22. Podľa § 310 Obchodného zákonníka, právo veriteľa voči ručiteľovi sa nepremlčí pred premlčaním práva voči dlžníkovi.

23. Podľa § 408 ods. 1 Obchodného zákonníka, bez ohľadu na iné ustanovenia tohto zákona sa skončí premlčacia doba najneskôr po uplynutí 10 rokov odo dňa, keď začala po prvý raz plynúť. Ak ide o premlčanie nárokov z porušenia alebo ohrozenia obchodného tajomstva, skončí premlčacia doba najneskôr po uplynutí šiestich rokov odo dňa, keď začala po prvý raz plynúť. Námietku premlčania však nemožno uplatniť v súdnom alebo rozhodcovskom konaní, ktoré sa začalo pred uplynutím tejto lehoty.

24. Pokiaľ ide o tvrdenie žalovaného, ohľadne existencie prekážky vec rozhodnutej s poukazom na právoplatný rozsudok Okresného súdu Bratislava II, majúcej za následok povinnosť súdu konanie zastaviť, súd uvádza, že s týmto sa nestotožňuje. Argumentácia žalobcu vychádza z úvahy, že otázky riešenie v tejto veci museli byť ako prejudiciálne vyriešené v žalobe na plnenie, ktorým bolo konanie vedené Okresným súdom Bratislava II. Z nesporných vyjadrení sporových strán vyplýva v konaní Okresného súdu Bratislava II nebolo premlčanie nároku namietané (čo ako uvádza žalobca je dôvodom prečo podal žalobu, ktorá je predmetom tohto konania). Súd premlčanie z úradnej povinnosti neskúma, preto ani nemohla byť táto otázka skúmaná v konaní Okresného súdu Bratislava II. Zároveň súd poukazuje aj na skutočnosť, že sporovými stranami konania na Okresnom súde Bratislava II bol žalobca 3/ ako žalovaný a žalovaný ako žalobca.

15Csp/5/2017

6

Žalobca 1/ a 2/ neboli stranami tohto konania, preto tento rozsudok pre nich nie je záväzný. Z uvedených dôvodov má súd za to, že je prejednávanej veci sú splnené procesné podmienky

25. Predmetom konania je určovacia žaloba podľa § 137 písm. c/ CSP. Základnou podmienkou dôvodnosti (žalovateľnosti) a teda úspešnosti určovacej žaloby v zmysle citovaného ustanovenia je existencia naliehavého právneho záujmu. Rozumie sa tým právny záujem žalobcu. Žalobca má právny záujem na požadovanom určení vtedy, ak by bez tohto určenia bolo ohrozené právo alebo právny vzťah na ktorom bol zúčastnený alebo ak by sa jeho právne postavenie bez tohto určenia stalo neistým. Právny záujem žalobcu musí byť podľa požiadavky zákona kvalifikovaný t.j. naliehavý. Posúdenie naliehavého právneho záujmu je otázkou právnej kvalifikácie rozhodujúcich skutočností. Pre žalobcu to znamená nevyhnutnosť tvrdiť a dokázať skutočnosti, z ktorých vyplýva existencia naliehavého právneho záujmu na požadovanom určení, čo je jednou z potrebných podmienok na to, aby súd mohol v rozsudku žalobe meritórne vyhovieť. Nedostatok naliehavého právneho záujmu je dôvodom na zamietnutie žaloby pre nedostatok vecnej opodstatnenosti. Žaloba o určenie spravidla nemá opodstatnenie vtedy, ak požadované určenie je len povahou predbežnej otázky vo vzťahu k posúdeniu či je tu alebo nie je právny vzťah alebo právo a to najmä vtedy, ak takáto predbežná otázka nerieši alebo nemôže riešiť celý obsah alebo dosah sporného právneho vzťahu alebo práva. Stav ohrozenia práva žalobcu alebo neistota v jeho právnom postavení sa v takomto prípade neodstráni iba tým, že bude vyriešená predbežná otázka, z ktorej bez ďalšieho právny vzťah (právo) významný pre právny pomer účastníkov ešte nevyplýva, ale až určením či tu právny vzťah alebo právo je alebo nie je. Právny záujem, ktorý je podmienkou prípustnosti určovacej žaloby musí byť naliehavý v tom zmysle, že žalobca v danom právnom vzťahu

môže navrhovaným určením dosiahnuť odstránenie spornosti a ochranu svojich práv a oprávnených záujmov (ide najmä o prípady, v ktorých sa určením či tu právny vzťah alebo právo je, či nie je vytvorí pevný základ pre právne vzťahy účastníkom sporu a predíde sa žalobe na plnenie). Záver súdu o existencii či neexistencii naliehavého právneho záujmu žalobcu predpokladá posúdenie, či podaná určovací žaloba je procesne prípustným nástrojom ochrany práva žalobcu a či len zbytočne nevyvoláva konanie po ktorom bude musieť aj tak nasledovať iné konanie. Ak žalobca neosvedčí svoj naliehavý právny záujem a ním požadovanom určením, ide o samostatný a prvoradý dôvod na zamietnutie žaloby. Pokiaľ súd teda dospeje k záveru, že takáto určovací žaloba nie je z dôvodu nedostatku naliehavého právneho záujmu na požadovanom určením spôsobilým alebo prípustným prostriedkom ochrany práva zamietne žalobu bez toho, aby sa zaoberal meritom veci.

26. V tejto súvislosti je potrebné poukázať na nespornú skutočnosť, ktorou je právoplatný rozsudok Okresného súdu Bratislava II zo dňa 6.11.2017, č. k. 42Cb/99/2017-59, ktorým súd zaviazal žalobcu 3/ (v tomto konaní) na plnenie nároku, ktorého premlčania sa žalobcovia domáhajú. Ku dňu vyhlásenia rozsudku v prejednávanej veci k zrušeniu tohto právoplatného rozsudku neprišlo. Poukazovanie na podaný návrh na zrušenie tohto rozsudku (navyše medzičasom zamietnutý), prípadne namietanie amorálnosti postupu žalovaného je bez právneho významu. Určenie, ktorého sa žalobcovia domáhajú je s poukazom na citované ustanovenia Občianskeho a Obchodného zákonníka (vzhlľadom na to, že pre zmluva o úvere II je nepochybne obchodno-právnym záväzkovým vzťahom) nespôsobilé zmeniť právny stav žalobcov (bez toho, že by sa súd meritorne zaoberal otázkou či k premlčaniu naozaj došlo). Súd je navyše toho názoru, že prípadné pre žalobcov pozitívne rozhodnutie nie len, že neodstráni stav deklarovanej právnej neistoty, ale vzhlľadom na rozsudok Okresného súdu Bratislava II by práve 15Csp/5/2017

7

naopak do právnych vzťahov sporových strán vniesol neistotu, preto žalobu ako nedôvodnú zamietol.

1. Nad rámec uvedeného súd považuje za potrebné uviesť, že CSP v ustanovení § 137 písm. c/ uvádza, že žalobou možno požadovať, aby sa rozhodlo najmä o určením, či tu právo je alebo nie je. Žalobca sa domáha určenia premlčania príslušenstva záväzku, pričom z jeho argumentácie vyplýva, že túto považuje za žalobu podľa § 137 písm. c/ CSP. Premlčanie však nemá za následok zánik práva (na rozdiel od preklúzie). Premlčanie právna teória zaraduje medzi právne skutočnosti nezávislé od vôle osôb. V prípade, že sa povinný subjekt úspešne dovoľá premlčania práva v súdnom konaní, nárok nemôže byť súdne vynúiteľný a subjektívne právo tak nadobudne povahu naturálneho záväzku. Subjektívne právo však ako také nezániká. Súd je preto názoru, že súčasná platná právna úprava neumožňuje žalobcovi sa dohádať určenia premlčania práva žalobou podľa § 137 písm. c/ CSP, ktorá tak nemá predpoklad usporiadať vzťahy medzi stranami sporu. Zákonodarca v dôvodovej správe k §137 zákonodarca uvádza, že toto ustanovenie obsahuje demonštratívny výpočet druhov žalôb, pričom doterajšiu právnu úpravu pomerne výrazne modifikuje. Žaloby na plnenie upravené v písm. a) sú najčastejším druhom civilných žalôb. Splnenie povinnosti môže vyplývať zo zákona, z právnych vzťahov, vrátane vzťahov deliktých, z medzinárodného, európskeho práva, atď. Nemá zmysel špecifikovať v hypotéze právnej normy, z čoho povinnosť vyplýva (ako to bolo v predchádzajúcej právnej úprave). Nôvum spočívajúce v zavedení právnej normy obsiahnutej v písmene b) spočíva v rozlišovaní žalôb na splnenie povinností a žalôb na vyporiadanie práv typu BSM, podielové spoluvlastníctvo, neoprávnená stavba atď. Úplne nová koncepcia je zakotvená v písm. c) a d), kde sa rozlišuje klasická určovací žaloba a žaloba o určením inej právnej skutočnosti podľa písmena d). Záujmom zákonodarcu bolo vylúčiť všetky nepotrebné a nezmyselné žaloby o určením neplatnosti/platnosti právnych úkonov a iných právnych skutočností, ktoré vyvolávajú ďalšie spory a míňajú sa účelu žaloby určovacej. Medzi osobitné predpisy podľa písm. d) patria napríklad Zákonník práce, zákon o dobrovoľných dražbách a pod.

27. Domáhať sa premlčania práva je pri súčasnej konštrukcii CSP teda možné len uplatnením námietky premlčania ako námietky hmotnoprávnej (§152 CSP) ako prostriedku procesnej obrany. Do úvahy by môže pripadať aj žaloba podľa § 137 písm. d/ CSP o určením právnej skutočnosti (ktorou premlčanie práva je), avšak možnosť domáhať sa takéhoto určenia musí vyplývať z osobitného predpisu (čo v prejednávanej veci nevyplýva). Na uvedené nemá vplyv ani (následne zrušené) uznesenie Okresného súdu Bratislava I zo dňa 19.12.2016, č.k. 10Csp/46/2016-239, v ktorom súd nariadené neodkladné opatrenie podmienil podaním žaloby o premlčanie práva.

28. Podľa § 262 ods. 1 CSP, O nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

29. Podľa § 262 ods. 2 CSP, O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

30. Podľa § 255 ods. 1 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.
31. Keďže súd žalobu ako celok zamietol, je potrebné konštatovať úplný úspech žalovaného, ktorému tak pri absencii dôvodov hodných osobitného zreteľa (tieto ani neboli žalobcami
15Csp/5/2017

8

tvrdené), vznikol nárok na náhradu trov konania v pomere 100%. O samotnej výške náhrady trov konania rozhodne súd postupom podľa § 262 ods. 2 CSP po právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej.

Poučenie:

Proti rozsudku je prípustné odvolanie v lehote 15 dní od doručenia rozsudku na súde, proti ktorého rozsudku smeruje. Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané. Odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Ak povinný dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa Exekučného poriadku. Exekúciu možno vykonať len na návrh oprávneného alebo na návrh toho, kto preukáže, že naňho prešlo právo z rozhodnutia

V Bratislave, dňa 28. septembra 2018